

ΔΑΡΥΓΓΟ-ΩΤΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
ΜΙΧ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Πλατεία Όμοιοις

Όδός Δώρου 8α
Όραι επισκέψεων 10-12 και 3-5

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αι λύσεις δεκταί: ες Αθηνών και Πειραιώς μέχρι της 20 Ιουλίου...
[Ο γάτος των λύσεων, επί του οποίου δύνει να γράψωι τις λύσεις των οι διαγωνιζόμενοι...

310-312. Δεξιγράφος, Συλλαβογράφος και Στοιχειογράφος
1. Φθόγγος μουσικής και ρήμα
Μιά σαλάτα παραγράφημα
Έκαμαν όρεκτική.

2. Στη μεσαία συλλαβή της
Τού προσώπου μέλος βάζω,
«Χαρά» 'ς όποιον τάχει κ'ράω...

3. Παίρνω κ' απ' αυτή τη χάρη
Τό μεσαίο της τό γράμμα,
'Άλλο έν κολλώ μαζί...

313. Τονόγράφος
Όνομα κύριον, κοινόν,
Στό τέλος άν τόνισας,
Θά κάμης κάτι ιερόν
Πού θά τό προσκυνήσας.

314. Αίνιγμα
Είς τους νικητάς θά μ' εύρης
Τρία στοιχέα άν αφαιρήσας
Και τόν τόνον μεταθέσας...

315. Δημιώδες Πρόβλημα
Γερανοί πετούσανε,
Τί πολλοί πού ήσανε!
'Ένας είχε 'μπρός του δού,
'Άλλος είχε πίσω δού,
Κ' ένας άλλος γαρανός
'Έναν πίσω κ' ένα 'μπρός.

316. Ρόμβος
Τό πρώτον και τό ύστατον
Τά έχει ή Λαμία.
Δούλη καλή τό δεύτερον,
'Άλλά κακή κυρία...

317. Ψαροκόκκαλον μετ' Ακροστιχίδος
* * * * *

Ναυτικατασταθούν οι άστερισκοί διά γραμμάτων ώστε να αναγινώσκονται κατά σειράν αι

έξης λέξεις, τά τελικά των όποιων να σχηματίζουν ρωμαίων στρατηγόν:
Ακαθαρία, Κράτος αμερικανικόν, Πυγή της άγ. Γραφής, Τουρκικόν όνομα, Χώρα αρχαία της Μ. Ασίας, Νήσος της Ελλάδος.

318. Έπιγραφή.
Θ Η Κ Υ Ε Π Σ
Ε Σ Α Π Τ Ι Ο
Σ Δ Ρ Α Ι Κ Ω
Τ Ι Ρ Η Ε Σ Ν

319. Ποικίλη Ακροστιχίς
Τό πρώτον γράμμα της πρώτης των κάτωτι ζητούμενων λέξεων, τό δεύτερον της δευτέρας, τό τρίτον, της τρίτης και ούτω καθ'εξής, αποτελούν Αυτοκράτορα Ρωμαίων:

1. Θηρίον. 2. Όρος νήσου ελληνικής. 3. Αμφίβιον. 4. Μέγα πτηνόν. 5. Αρχαίος Θεός.

320. Φωνηεντόληπον
Μγλυ-δ'-θλν-Μσ-μμνσ-φλ

321. Γρίφος.
Ελλάδος * Ελλάδος αν αν
Φ ο τ. έπιτά
Ελλάδος * Ελλάδος αν αν

ΑΥΣΕΙΣ
των Πνευματικών Ασκήσεων του φύλλου 22

219. Γαυγάμηλα (γαύ, γά, μηλα.)—220. Πάλλας-άλας.—221. Ρέα-εαρ.—222. Έκτελουμένων των πολλαπλασιασμών και των προσθέσεων, εύρίσκεται ό αριθμός 164 1/2.

223. Β 224. ΡΙΝΟΚΕΡΩΣ
Ν Υ Ρ Ε (Ήρις, Νέρων, όνος, Κώς,
Β Υ Ρ Ω Ν (Έρις, Ίλιος, Σίνις.)—
Π Ω Σ 225. Κρέμα (μικΡΕΜΑ-
Ν ρε...)—226. ΗΡΑ-
ΚΛΗΣ-ΑΠΟΛΛΩΝ. (Ηρακλής, Ρα-
Ητική, Αίολος, Καλλιόπη, ΛίΔη, Ηρώδης,
Σιλνική.)—227. Η ένωση κάμνει την δύ-
ναμιν.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ
Εύχαριστούμεν Γυμνάσιον Ιωαννίνων και συγγαίρομεν επίσης διά βραβείον.—
'Αναγεννηθείσα Έλλάς, 'Ανατέλλουσα Σελήνη, Παμβώτις. (Γ', 115)

Ανταλλάσω Μικρά Μυστικά, βραβεύσω καλλίτερον τετράδιον με ένα τόμον της Διαπλάσεως άξιας δραχμής—Πατρών Σπουργίτι. (Γ', 116)

Ιδιότροπον Ξανθούλιαν.—Δηλούσα τό όνομά μου διά των στοιχείων του ψευδώνυμου, αναμένω τό ιδίον σας.—Νότα Κ. Περάκη—Κ. Ε. (Γ', 117)

ΟΔΗΓΟΣ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗΣ ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
'Απαραίτητον διά πάσαν οικογένειαν.
Συνδρομή έτησια κ' προκληρητά: 'Εσωτερικού δρ. 10. 'Εξωτερικού φρ. 12.—Διευθυντής: Ν. Κ. Τσελεμεντές.—'Ευδοτία Γ. Στάγγελ και Σία, 'Αθήναι όδός Λέκα.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ
ΟΙ ΛΥΤΑΙ
ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ 29 ΦΥΛΛΟΥ

[18α την λύσιν εις την σελίδα 257]

ΑΘΗΝΩΝ: Μ. Θ. Πλατανόπουλος, 'Ηλ. Π. Παπαγεωργίου, Σμαράγδα Σ. Ρεγκούκου, Μαρία Γ. Βλαδμήμον, Πιπίνα Α. Βλάδων, Σόφια 'Αυσιού, Σ. Α. Φιλήντας, Α. Γ. Οικονόμου, Ρίτα Γ. Μαυρομάτη, 'Ιο. Σ. Σωφρατής, Εύγενία Λαμπραδάου, Παιτίνα Κ. Κυριακού, Α. Σ. Ανδ. (28), Καλλιόπη Εύαγγ. Διπλόη, Μίρης Α. Πεταλίδης (28), Γρ. Κ. Σατήρχος, Π. Ν. Λεωντάκος (28-29), Αλ. Γκορπούλας, 'Αχ. Κορσωνίδος, Β. Πεζζένης, 'Αννα Λάσκαρη, Έδερ. Φλόκας, Θ. Γ. Γαροφαλίδης (28), Μαρία Γ. Γαροφαλίδου (28), Αλ. Β. Σπυριδάκης, Φανή Γ. Ζήση.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Γ. Κ. Οικονόμου, Αθ. Α. Μιχαήλ, Ζαχαρόβλα Δ. 'Υψηλάντου, Π. Α. Μαιμονάκης, ό 'Εφθασιαδής Νεανίας, Καλλιόπη Καλοσκάν, Γίωφ. Α. Καλαμάκης, Α. Σ. Σμαράς, Χαρ. Α. Παντιούδης, Κωνστ. Σ. Ρηγάτοπουλος, Κωνστ. Α. Σούκας (28), Ιωαν. Δ. Σούκας (28), Μιχ. Χ. Πετροχιλιος (28).

ΕΠΑΡΧΙΩΝ
ΑΓΡΙΝΙΟΥ: 'Ιουλίττα Αν. Παναγοπούλου.
ΑΝΔΡΟΥ: Γεωργία Δ. Πασχάλη (28), Π. Α. Πασχάλης (28, 29) Πολύξην Α. Κολλουθού.
ΑΡΧΟΝΤΟΥ: Ανδρ. Α. Ραζής.
ΒΟΛΟΥ: Κούλα 'Εκίκα, Τασία Ινιόκα, Γ. Διαμαντιόπουλος, Πηλ. Διαμαντιόπουλος, Η. Παροικιόπουλος.

ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Νικόλ. Α. Χορφαφής, Τάνης Γ. Μπαρδανάπουλος.
ΚΑΛΑΜΩΝ: Αρ. Θ. Κουκουμπιτόπουλος, Η. Γ. Λαγρόνας (28).
ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ: Π. Χ. Γκιλης, Αθ. Χ. Γκιλης.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Στ. Κωστήλετος.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Μιχ. Α. Τσίγκας, Ν. Γ. Γεωργιάδης (28), Ανδρ. Σ. Εύσταθίου (28), Φρ. Γ. 'Ιωάννου.
ΔΑΡΦΥΣΣΗΣ: Φίλιππος 'Ηγεμονίς, Δημήτρα Λαοσκαιίδου.

ΝΑΥΠΛΙΟΥ: Κ. Γ. Κοστοπούλης, Ν. Γ. Λογοθετής.
ΝΕΩΝ ΨΑΡΡΩΝ: Δημ. Λαυτήλ.
ΠΑΤΡΩΝ: Έδωτ. Α. 'Αγγελόπουλος, Φρ. Γ. Τζουλάκης, Αλ. Γ. Τζουλάκης, Μαρίνα Θ. Μάσκου.
ΠΥΡΓΟΥ: Έδωτ. 'Αθανασόπουλος, Μ. Μ. Μαυρομάτης.
ΣΠΑΡΤΗΣ: Σ. Θεοδορόπουλος, Η. Γ. Σαματάκος, 'Ηλ. Κυρούσης.
ΣΥΡΟΥ: Γ. Η. Γιαννουκιάκης.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Θεοδ. Α. Θεοχαράς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Όλγα Γ. Βράσκου (28), Δ. Σ. Σαλαμάνγκας.
ΚΑΤΕΡΟΥ: Ανδρ. 'Αρμίνης, Μεν. Ρούλης.
ΚΙΤΙΜΑΤΟΣ (Κύρηον) Α. Γ. 'Ιωαννίδης (27).
ΚΡΑΝΙΩΝ: Κ. Γ. Παταλίδης.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: Κ. Μ. Φαλιδάς, (28, 29), Μαρία Μπάδα (28, 28, 29), Στ. 'Αναστασιάδης.
ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ: Θεοδ. Κυριακίδης (28, 29).
ΝΟΒΟΡΩΣΣΙΩΝ: Γ. Κωνσταντινίδης [28].
ΟΔΗΣΣΟΥ: 'Ανδρονίκη Γεωργιάδα, Μαρία Κιούβα.
ΠΟΡΤ-ΣΑΙ-Γ'Α: Σ. Λούκας, Κερκυραϊκή Αίθα.
ΠΥΡΓΟΥ (Βουλγαρίας): Έδωτ. Γ. Λιγερός, Κ. Διαμαντιόπουλος [28-29].
ΡΕΘΥΜΝΟΥ: Φιλελεούθεον Πνεύμα, Α. Μισούλης.
ΣΑΝΤΑΣ (Αίγυπτον): 'Ελενη Μ. Μαυροπού [28-29].
ΣΑΡΑΝΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ: Δημ. Α. Κάζης [28-29].
ΣΜΥΡΝΗΣ: Φωτεινή Η. Κασάπογλου, Πλάτων και Φοκίον Α. Κυριακίδης, Η. Ν. Παντελίδης.
ΣΤΕΝΗΜΑΧΟΥ: Γ. Παπαγεωργίου.
ΧΙΟΥ: Λεων. Κυριακίτης [28], Η. Λεοντιδής.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
Των εδρότων όδθην την λύσιν τά όνόματα έτεθησαν εις την Κληρωτίδα και εκληρωθήσαν κατά οσείων οι έξης τσασαρες: ΜΑΡΙΑ ΚΑΟΥΒΑ εν 'Οδησσό ΕΥΑΓΓ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ μαθητής έλλην. Σχολειον εν Πύργω, ΣΜΑΡΑΓΔΑ Σ. ΓΕΓΚΟΥΚΟΥ όδός Λεωντιδών 29 εν 'Αθήναις, ΝΙΚΟΛΑΟΣ Δ. ΧΙΡΦΑΖ εν Ζακύνθω, και ό μεν πρώτος ένεργήσθη δι' έξ μήνας, οι δέ άλλοι τρεις διά μίαν τριμηνίαν έκαστος.

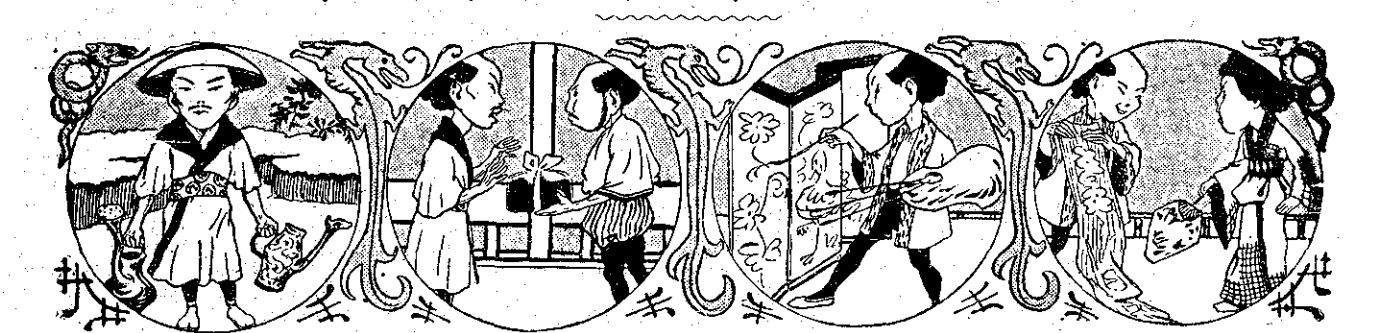
Προσέδωκεν λεπτά 10 διά τον προυεχθ Διαγωνισμόν. Οι άποτυλιαντες άνευ δικαιέτου την λύσιν δεν αναφαιρουνται, ούτε οι άποτυλιαντες πεντάλεπτον άντι δεκαλέπτον. (Ιταγματόσημον 10 παρως Ισοδυναμεί με 5 λεπτά ύστερ διά 10 λεπτά χρονιάζεται γεγραμμένοσημον 20 παρως).

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ
Συνιστάμενον υπό του 'Υπουργείου της Παιδείας ός τό κατ'έξοχην παιδικών περιοδικών σύγγραμμα, άληθώς παρασχόν εις την χόρον ήμούν ύπηρεσίας και υπό του Οικουμηνικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ός άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

Περίοδος Β'.—Τόμος 17ος
'Εν 'Αθήναις, 10 Ιουλίου 1910
'Ετος 32ον.—'Αριθ. 32

ΠΩΣ ΕΓΕΛΛΑΣΘΗΣΑΝ ΑΙ ΜΕΛΙΣΣΑΙ

Μίαν φοράν κ' ένα καιρόν, εις την μακρινήν 'Ιαπωνίαν, έξούσαν δύο τεγγίται με μεγάλην φήμη και άξίαν. 'Ο μεγαλύτερος από τους δύο αυτούς νέους, όνομάζετο Μί-Μό-Ζα και ήτο άνοχόμοσ. Κανείς δέν ήξευρε καλλίτερά του να στολίζη τους κήπους με τά ωραιότερα άνθη. Τά περιφρημα γρυσάνθημά του έπωλούντο εις υπερρόχους τιμάς και από όλα τά μέρη της Αυτοκρατορίας ήρχοντο να τά θαναζώσιν. 'Ο Μιμάδος, δηλαδή ό Αυτοκράτωρ της 'Ιαπωνίας, καθώς και ή Αυτοκράτειρα, είχαν άνταμείψη πολλάνης την θαυμασίαν τέχνην του Μί-Μό-Ζα, και τον είχαν φορώσει με τιμάς και δώρα. Γείτον του άνοχόμου ήτο ό Χέ-Λί-Δό-Νι. 'Αγαπούσε και αυτός τά άνθη υπερβολικά, άντι όμως να τά καλλιεργή εις τους κήπους, έπροτιμούσε να τά ζωγραφίζη με τό πινέλο του επάνω εις κοτυιά από λάκων, ή εις ύφασματα μεταξωτά, ή εις λεπτάς γάζες διά τά παραβάν. Τά έκαμνε δέ τόσον εύμορφα, τόσον τέλεια, τόσον φυσικά, ώστε σοφ ήρχετο να πλώσας τό χερι και να τά κόψης. Διά την τέχνην του αυτήν ό άνοχόμοσ απελάμβανε, καθώς

μασίαν τέχνην του Μί-Μό-Ζα, και τον είχαν φορώσει με τιμάς και δώρα. Γείτον του άνοχόμου ήτο ό Χέ-Λί-Δό-Νι. 'Αγαπούσε και αυτός τά άνθη υπερβολικά, άντι όμως να τά καλλιεργή εις τους κήπους, έπροτιμούσε να τά ζωγραφίζη με τό πινέλο του επάνω εις κοτυιά από λάκων, ή εις ύφασματα μεταξωτά, ή εις λεπτάς γάζες διά τά παραβάν. Τά έκαμνε δέ τόσον εύμορφα, τόσον τέλεια, τόσον φυσικά, ώστε σοφ ήρχετο να πλώσας τό χερι και να τά κόψης. Διά την τέχνην του αυτήν ό άνοχόμοσ απελάμβανε, καθώς

μασίαν τέχνην του Μί-Μό-Ζα, και τον είχαν φορώσει με τιμάς και δώρα. Γείτον του άνοχόμου ήτο ό Χέ-Λί-Δό-Νι. 'Αγαπούσε και αυτός τά άνθη υπερβολικά, άντι όμως να τά καλλιεργή εις τους κήπους, έπροτιμούσε να τά ζωγραφίζη με τό πινέλο του επάνω εις κοτυιά από λάκων, ή εις ύφασματα μεταξωτά, ή εις λεπτάς γάζες διά τά παραβάν. Τά έκαμνε δέ τόσον εύμορφα, τόσον τέλεια, τόσον φυσικά, ώστε σοφ ήρχετο να πλώσας τό χερι και να τά κόψης. Διά την τέχνην του αυτήν ό άνοχόμοσ απελάμβανε, καθώς

μναν συμβούλιον. Καί αφού, προ- φανώς, εδόθη τό σύνθημα, τό σμη- γος εκίνηθη, αδιστάκτως αυτήν την φοράν, καί εκάθησεν επάνω εις τόν διάκον, τόν στολισμένον με άνθη ζωγραφισμένα από τόν Χέ-Λι-Δό-Νι, ο οποίος δεν ημ- πορούσε να πιστεύση την ετυλίαν του! Οσον διά τόν άτυχόν Μι- Μό-Ζα, ή χαρά του άντιζηλου του εξίσχυε την καρδίαν. Δεν ή- σθάνθη καν την δύναμιν να την υποφέρη, καί έπρότιμήσε να φύγη άμέσως διά να κρύψη την άπελι-

σιαν του μακράν, ενώ ο Χέ-Λι- Δό-Νι απέθετεν ευλαβές φίλημα επί της μικράς χειρός με τά ρόδι- να νυχάκια, την οποίαν τώ ετεινε μειδιώσα ή ώραία "I-Ρι-Δά. . . Μάλιστα έπεράσαν δύο φεγγάρια— δηλαδή δύο μήνες, καί έορτά- σθησαν οι γάμοι του Χέ-Λι-Δό- Νι καί της "I-Ρι-Δά, καί μεγάλην πολυτέλειαν κ' έπισημάθητα. Την νύκτα, εις όλον τόν δρόμον, τόν όποιον θά ήκολούθει ή πομπή, γιλιόδες φανάρια πολύχρωμα έτα- λαντεύοντο εις την αύραν, καί τά

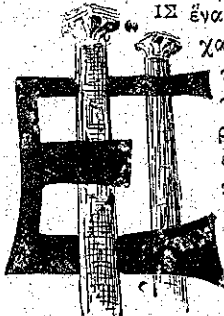
φανάρια αυτά όμοιάζαν με άνθη φωτεινά. "Ολίγον καιρόν ύστερ' από αυτόν τόν γάμον, ή λαμπρό- της του όποιου είχαν έλκύση εις την πρωτεύουσιν περιέργου; από τάς πλέον μακρινάς επαρχίας, οι νεόνυμφοι έπεριπάτουσι εις τόν μεγάλον καί ώραϊον κήπον του πατέρα των, ή δέ ώραία "I-Ρι- Δά έλεγε προς τόν σύζυγόν της: "Αδέν ενόησα άκούη γιατί ή μέ- λισσε; αντί να καθήσουσιν επάνω εις τά άληθινά άνθη του Μι-Μό- Ζα, έπρότιμήσαν τά ιδικά σου,

πού ήσαν άπλαϊ άπομιμήσεις." Είς ταύτα ο Χέ-Λι-Δό-Νι, μει- δίων πονηρός απείρνετο: "αθά σου εξήγησόν την αίτίαν, ώραία μου, καί θά δικαιολογήσης καί σύ την προτίμησιν των μελισσών, έάν σου είπω ότι τά άνθη μου εκείνα τά ζωγραφίασά με... μέλι! Κατ' αυτόν τόν τροπον εύρηκα την ετυλίαν μου." Η "I-Ρι-Δά άνοιξε τό στοματάκι της καί εκαμην άρκετήν ώραν να τό κλειση. Αυτά έγειναν εις την "Iαπωνίαν.

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΩΡΩΝ

Αγαπητοί μου,

Σ ένα κύκλον, όπου ετυ- χα παρών, συνεζητείτο ποία από τάς ώρας της άθηναικής ήμέ- ρας εις ή πλέον ευχάριστη τώρα τό καλοκαιρί. Είπε πε- ριττόν να σάς εί- πω, ότι ο κύκλος άπετελείτο από νέους. Διότι άν ήσαν γέροι ή ή-

λικιωμένοι, θά συνεζήτουσι ίσως περι του ποία ώρα εις ή πλέον δυσάρεστος καί άνυπόφορος... Οι γέροι όλα τά μουρμου- ρίζουν οι νέοι όλα τά εύρισκουν ώραία. Ποιοι εις εις οι εύτυχέστεροι;

"Αλλ' ας έλθωμεν εις την συζήτησιν των νέων.

— Έμένα μου άρέσει, είπεν ένας, ή ώρα που έξυπνώ. Είπε πολύ πρωί άκό- μη. Ο ήλιος μόλις έχη ξεπροβάλλη από τόν Ύμητόν. Μόνον οι ανατολικοί ταίχοι των σπιτιών φωτίζονται. Η άλλη πόλις εις βυθισμένη εις μίαν ώραϊαν καί δροσεράν σκιάν. Ο δρόμος, καθαρός, σκιερός, φαίνεται καί αυτός ότι μόλις εξύπνησε καί εις φρέσκος-φρέσκος... Οι όλίγοι διαβάται, άνθρωποι του λαού, παιδία, κορίτσια, εις εύθυμοι, λές καί αρχίζουν την ήμέραν των με δρεξιν. Γι- νομαι κ' έγω εύθυμος μαζί των. Τότε καί αυτό τό βραχνόν κουδούνι του σκου- πιδιάρου μου φαίνεται σαν μουσική. Αλλά ο φλογερός ήλιος ανεβαίνει, ή δροσερά σκιά υποχωρεί, ή μαγεία λύεται. Δεν

διαρκεί τόσον πολύ ή ώραία αυτή ώρα!.. — Έγώ, είπεν ένας άλλος, δεν ξυπνώ τόσον πρωί, αλλά καί μένα ή ώρα που ξυπνώ μάρέσει. Ένωσώ. τό άπόγευμα, μετά τόν μεσημεριάτικον ύπνον. Είπε μία ώρα που όλοι οι κρότοι του δρόμου παύουν. Τα έργαλεία εγκαταλείπονται, τά χέρια άδρανον, τά στόματα κλείουν. Καί τά μάτια έπίσης. Η μεγάλη ζέστη ναρκώνει τούς ανθρώπους. Άκρα ήσυχία, σιωπή... Έξασφα, από μακρού, ακού- ονται ήχοι κουδουνιών, που πλησιάζουν άργά... Περγα ο γιδας καί δίδει τό σύν- θημα της άφυσπίσεως. Ο μανάνης, νυ- σταλέος άκόμη, αρχίζει να τραγουδή τά πεπόνια του. Σε λίγο να καί ο γιάτσο- πάλης, που φωνάζει «κρέμα-παγωτό!». Σηκώνομαι από τό κρεβάτι έλαφρως καί εύθυμος. Μιά κουταλιά βύσιον κ' ένα ποτήρι κρύο νερό, συμπληρώνουν την ευ- τυχία μου.

— Έγώ πάλι, είπε τρίτος, πρελλαι- νομαι για την ώρα του δειλινοΰ. Τι ή- ρεμια, τί γαλήνη! Καί τί θαυμασίο, ο- νειρευτό χρώμα που παίρνουν τά βουνά, ή θάλασσα, ο όρίζων, τά δένδρα, τά σπι- τια!.. Αυτή την ώρα είμαι πάντα έξω. Πότε στο Ζάππειο, πότε ετό Φάληρο, πότε ετήν Κηφισιά. Αλλά παντού τη θαυμάζω καί την απολαμβάνω. Βαστά τόσο λίγο, που μπορεί κανείς να πη ότι εις εις στιγμή. Αλλά τί μεγάλη στιγμή! Πόσον εύτυχεις κάμνει τούς ανθρώπους! Καί πόσο διαρκεί τό θεληγητό της μέσα στην ψυχή!.. Η ώρα του δειλινοΰ μου φαίνεται σαν Μάγισσα, που κρατεί ένα χρυσό ραβδί από τές τελευταίες άκτίνας του ήλιου, καί μάς εγγίζει, καί μάς ξε- κουράζει, καί μάς μεταμορφώνει. Οι κόποι, οι φροντίδες, οι έγνοησεις της ήμέρας παύουν. Έρχεται ή ανάπαυσις, ή

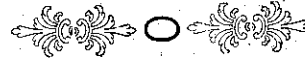
δροσιά, ή γαλήνη καί ή εύτυχία της νυκτός.

— Εύτυχία χωρίς ήλιο δεν είμφορεί να υπάρξη τελεία! είπε τότε ένας άλλος. Έγώ αγαπώ τόν ήλιο. Καί ή ώραϊστέρα ώρα της ήμέρας μου εις τό μεσημέρι, που κατεβαίνει ετό Φάληρο καί κάμνω τό λουτρό μου. Γή καί θάλασσα, όλη ή κτίσις πλημμυρισμένη από τό πιδ θερμό χρυσάρι τουρανοΰ. Γδύνομαι, καί πριν να πέσω ετή θάλασσα, στέκομαι στον έ- ξώστη της καμπίνας μου, καί παίρνω τό ήλιόλουτρό μου. Έπειτα ετή θάλασσα την ήλιοφωτισμένην, που λές καί εις ήλιος καί νερό μαζί... Αυτή εις ή ώ- ρα μου. Αυτή με ζωογονεί καί με κάμνει εύτυχημένο για όλη την ήμέρα καί για όλη τη νύκτα. Καί βαστά πολύ περισ- σότερο από τές δικές σας. . . στιγμές. "Όρα ολάκαυρη, που, άν θέλω, την πα- ρατεινώ ως την ώρα που ξυπνά μετά τό μεσημέρι ο φίλος μας.

. . . Δεν ήταν άλλοι εις τόν κύκλον είδημη θά ήλιο να τόν ύμνον καί πολλών άλλων ώρων. . . Διότι ποία ώρα της ή- μέρας καί της νυκτός δεν εις ώραία, καί ποία δεν έχη τούς θαυμαστάς της μεταξύ των νέων κ' εύτυχών ανθρώπων; Οι άρ- χαι οι τάς εφαντάζοντο ως περικαλλείς νεάνιδας, ξανθάς, πολυθεληγέτρους, θυ- γατέρας του Ηλίου. Καί όταν ήκουσα τούς νέους έκινουσι να τάς έκθειάζουν μίαν, μίαν, μου έφάνη ότι είδα εμπρός μου τόν άθάνατον χορόν των καί ένθυμή- θην τούς στίχους του ποιητοΰ:

Μιά-μιά προσβαίνον οι ξανθές Τον ξανθόν Ηλιον κόρες, Οι Ωρες. . .

Σας ασπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΤΙΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΖΙΝΕΤΤΑ (ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL) ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η' (Συνέχεια)

Περύλιψις των προηγουμένων:—"Ό- ταν ο Παγκράτης, ο ιδιοκτήτης της Ταβέρνας των Βοημών, είδε να του φέρουν τόν Τίαρ- κόν, μετά την πτώσιν του εις τόν κήπον Μαριμλέφ, σχεδόν ήμισυθνή, έστειλεν άμέσως τόν χρυσούν μετάλλιον εις τόν Βοδόγ. "Ο γέ- ρων βασιλεύς των Βοημών εύρισκετο τότε εις έν βουνόν του Μαυροβουνίου, όπου είχαν απο- φασίση να τελειώση τάς ήμέρας του.

Μήπως ή άπιστολή του δεν είχε λή- ξη; Ο Τίαρκος, εις τό Λύκειον, δεν είχε πλέον την ανάγκην του... Καί ο Βοημός, ο καθ' όλην του την ζωήν νομάς καί πλόνης, ήθελήσει να σταματήση, πλέον εκεί, πλησίον του μεγάλου τάφου, του λαξευμένου εις τό βουνόν, όπου έ- μελλε να γνωρίση την αιωνίαν ανάπαυ- σιν... Αλλ' όταν τή παρέδωσαν τό χρυσούν νόμισμα, ο γέρον δεν έδίστασεν ούτε στιγμήν.

— Τό παιδί κινδυνεύει, είπε, πη- γαινώ! Έδιάβασα εις τά άστρα ότι αι ήμέραι μου δεν ειςεσιν πολλαι, νομίζω όμως ότι έχω καιρόν να φθάσω καί να τόν βοη- θήσω. Καί ο βασιλεύς Βοδόγ ανέλαβε την έδοιοποικήν ράβδον, την οποίαν ενόμιζεν ότι είχαν εγκαταλείψη διά παντός, καί έξεκίνησε.

Τό ταξείδιον υπήρξε μακρόν καί έπι- πονον διά τήν γέροντα τόν κυρτωμένον υπό της ήλιτίας, του όποιου οι τρέμον- τες πόδες δεν είχαν πλέον την δύναμιν να τόν βαστάζουσι. Αλλά τό έκαμα μο- λοντοΰτο, πότε πεζός, πότε λαμβάνων θέσιν εις ταμάξια των Βοημών, όσα ή- κολουθούσι τόν ίδιον δρόμον.

Πριν να φθάση εις τό Παρίσι, ο Βο- δόγ έκαμει μίαν λαξοδομίαν: έπεράσεν από τό Δάνταιγ καί παρέλαθεν από την κυρά-Σαμπά την Ζινέτταν, διότι είχε άκόμη τό σχεδίον του περι του μέλλοντος των δύο παιδιών. Ούτω, δύο σχεδόν μή- νας από την ήμέραν που έλαβε τό χρυ- σοΰν νόμισμα, ο βασιλεύς Βοδόγ, ακο- λουθούμενος υπό της Ζινέττας, εις ήρ- χετο εις τό δωμάτιον της Ταβέρνας των Βοημών όπου κατέκειτο ο Τίαρκος, ζών άκόμη άλλ' άναίσθητος.

Τό κεφάλι του σχισμένον, τό άριστερό του πόδι: σπασμένον, καί εις όλον του σχε- δόν τό σώμα μεγάλους μώλωπας... Τόν περιεποιούντο όμως πολύ καί καλά, καί δι' αυτό άνταίχεν.

Η Ζινέττα έκλαυσε πολύ όταν είδε την οίκτράν κατάστασιν του μικρού της φίλου, ο οποίος ούτε καν την ανεγνώρισεν. Ο βασιλεύς όμως, αφού εξέηταςε καλά τόν Τίαρκόν, είπεν άπλώς:

— Θα ζήση! Είς την Ταβέρναν των Βοημών, είχε γινή δεκτός υπό των υπηκόων του μ' ένδείξεις μεγάλου σεβασμού' άλλ' ή βα- σιλεία του Βοδόγ είχε φθάση εις τό τέρας της. Η άδάμαστος θέλησις του τόν εδοή- θησε να συμπληρώση τό μακρόν έκείνο ταξείδιον, οι κόποι όμως είχαν εξαφανί- σθη καί τάς τελευταίας του δυνάμεις.

— Τό παιδί θά ζήση, επανέλαμθανεν ο γέρον Βασιλεύς, αλλά έγω θάποθάνω. Έλογαρίαζα ναναπαυθώ εκήϊ-πάνω, εις τό άπόρσιτον βουνόν μου, κοντά εις τόν τάφον που έσκαψα μόνος μου. Η μούρα μου όμως έγραφε να τελειώσω εδώ, μα- ζι σας... Καλλίτερα!

Η κληρονομία του Βασιλέως Βοδόγ.

Ο γέρον έθρονίσθη εις μίαν μεγάλην πολυθρόναν εις τό βάθος της Ταβέρνας, καί από εκεί, ενώ όλοι αι θύραι καί τά παράθυρα ήσαν ανοικτά, εξέφρασε τάς τελευταίας του θελήσεις προς τόν βοη- μικόν λαόν τόν συνηθροσμένον γύρω του.

— Φίλοι μου, είπε προς τούς ά- λήκτους εκείνους, οι όποιοι προσέ- τρεξαν πανταχό- θεν μόλις διεδό- θη ή είδησις ότι ο Βασιλεύς των ά- ποθνήσκει' από- ψε, ή δύσις του ήλιου δεν θά μ' εύρη. Μη κλάψε- τε τόν θάνατόν μου διότι είμαι παραπάνω απ' ο εκατόν έτών καί υπερέβην κατ' ά- πολύ τόν μέσον όρον της ανθρω- πίνης ζωής. Μ' έλεγαν βασιλέα σας' ο τίτλος αυτός μου έδωκε τό δικαίωμα να σάς βοηθώ με τάς συμβουλάς μου. Προ- σπαθήσα να συναθροίσω τάς διεσπαρμένας δυνάμεις σας, ήθελήσα να ενώσω μ' έναν δεσμόν τά διεσκορπισμένα μέλη της οικο- γενείας σας' καί ο δεσμός αυτός ήμουν έγω. Είς τούτο αποκλειστικώς περιωρί- ζετο ή βασιλεία μου. Ηθελα να είσθε ήνωμένοι διά να βοηθήσητε άμοιβαίως. Καί αφού άποθάνω, εξακολουθήσατε να είσθε ένωμένοι καί άδελφωμένοι. Αυτή εις ή τελευταία μου θελήσις.

Έστάθη όλίγον ναναπαυθή καί έπειτα εξήκολούθησε με φωνή όλονέν ασθενε- στέραν:

— Φίλοι μου, ήλθα εδώ για να βοη- θήσω τά παιδία μου, τόν Τίαρκόν καί την Ζινέτταν. Ο θάνατος μ' εύρισκει, ενώ βλέπω ότι τό μέλλον των δεν εις

άκόμη εξησφαλισμένον, όπως ενόμιζα. Τό παιδί που εις άρρωστον επάνω, τό είχα εμπιστευθ ή εις τόν Αυτοκράτορα των Γάλλων, ο όποιος τό εκλείσεν εις τό Συγολείον του... Αλλά αι φυλακαί δεν ειςεσιν διά τά παιδία των βοημών, καί τό δικό μου έδραπέτευσε, δια να εξακο- λουθήση την προτέραν ζωήν του μαζί σας. Σεις λοιπόν άποτελειώσατε τό έργον που έγω άφίνω ήμυτελές. Αμα τό παιδί γιατρευθ ή καί θά γιατρευθ ή,—εις θά τό βοηθήσητε να γινή ή ένας γενναίος στρατιώτης, ή ένας τίμιος βοημός. Καί τότε, κατ' ας νόμους της φυλής μας, θά νυμφευθ ή την μικράν Ζινέτταν που βλέπετε...

Από τό πλήθος ύψώθησαν φωναι καί εκάλυψαν τούς λυγμούς της Ζινέττας.

— Αφέντη, άνεράζασι πολλοί, παίρ- νομε άπάνω μας τά παιδία σου!

— Τά παιδία αυτά ειςεσιν δικά μου! έβεβαίωσε με την στεντορεία φωνή του ο Παγκράτης.

«Εξέτεινε τάς χείρας επί του λαού του, γονατισμένον γύρω του...» (Σελ. 263, στ. γ'.)

Τότε, ως έάν δεν έπεριμίμε παρά την ύπόσχεσιν αυτήν των Βοημών, ο γέρον εξέτεινε τάς χείρας επί του λαού του, γονατισμένον γύρω του, έπειτα τάς άφηκε να πέσουν βραδέως, ενώ ή κεφαλή του εκκλινεν επί του ώμου του καί οι όφθαλ- μοί του εκλείσθησαν.

Ο βασιλεύς Βοδόγ, ο τελευταίος βα- σιλεύς των Βοημών, ήτα νεκρός.

Η ανάρρωσις Οι Βοημοί ετήρησαν πιστάς την ύπό- σχεσιν, την οποίαν έδωσαν εις τόν βασι- λέα. Άνδρες καί γυναίκες περιεποιήθη- σαν τόσον πολύ τόν Τίαρκόν, ώστε μίαν ήμέραν ο μικρός ασθενής ήνοιξε τούς όφθαλμούς καί ψέλλισεν όλίγας λέξεις. "Όταν συνηλθεν όλωσούδιλου, —πράγ- μα τό όποιον έγινε βραδέως, όλίγον, κατ' όλίγον,— δεν εφάνη δι' όλου εκπλητ-

τόμενος διά την παρουσίαν της Ζινέττας. Φαίνεται ότι θα ώνειρεύετο αυτήν και τον Βοδδγ διαρκώς, κατά τας μακράς νύκτας του κυρετού. Και χωρίς καμμίαν δυσκολίαν παρεδέχθη την εξήγησιν, την όποιαν τῷ ἔδωκεν ἡ μικρά του φίλη περί τῆς ἐλευσεώς της εἰς τὸ Παρίσι.

Τῷ εἶπεν ὅτι, ἀφοῦ ὁ πόλεμος εἰς τὴν Γερμανίαν ἐτελείωσεν, ἐγύρισε μετὰ τὴν κυρά-Σαμπώ. Μόλις ἔφθασεν, ἔμαθεν ἀπὸ βοημοῦς ὅτι ὁ Τιάρκος ἦτο ἀρρωστος εἰς τὴν Ταβέρναν τοῦ Παγκράτη. Καὶ ἔτρεξεν ἀμέσως διὰ νὰ τὸν νοσηλεύσῃ.

Ὁ Τιάρκος ἠρώτησε ἂν θὰ ἦρχετο καὶ ὁ Βοδδγ νὰ τοὺς εὕρῃ, καθὼς εἶχεν ὑποσχεθῆ. Τῷ ἀπέκρυψαν τὸν θάνατον τοῦ γηραιοῦ κυρίου του καὶ τῷ ἀπήντησαν ὅτι ἐξέκρινε νὰ ἔλθῃ.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης, ἡ ἀγάρρωσις τοῦ Τιάρκου ἐπεταχύνθη. Μετ' ὀλίγον ἠμπόρεσε νὰ σηκωθῆ ἀπὸ τὸ κρεβάτι καὶ, στηριζόμενος εἰς ἓνα μπαστούνι, καὶ εἰς τὸν ὤμον τῆς Ζινέττας, νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν κήπον, τὸν ὅποιον ἡ ἀνοιξίς εἶχε στολίσει πάλιν μετὰ νέα φύλλα καὶ ἄνθη.

Ὡ, τί ὠραίας, τί γλυκείας ἡμέρας ἐπέρασεν ἐκεῖ, καθισμένος εἰς μίαν μεγάλην πολυθρόναν ἀπὸ λυγαριᾶν, ἐνῶ ὁ ἀνοιξιάτικος ἥλιος ἐθέρμαινε τὰ ἰσχνὰ καὶ ἀδύνατα μέλη του! Ὅσον ἐπανήρχοντο αἱ δυνάμεις του, ἐνεθυμῆτο τὰς λεπτομερείας τῆς τρομερᾶς του πτώσεως καὶ τὰς διηγείτο εἰς τὴν φρίττουσαν φίλην του. Τὰ δύο παιδιὰ εἶχαν τόσα πράγματα νὰ ποῦν! Καὶ διηγούντο ἀμειβόμενοι τὰς περιπετειάς, τὰς ὁποίας διήλθον κατὰ τὰ ἔτη τοῦ χωρισμοῦ.

Ἡ Ζινέττα τῷ εἶπεν ὅτι πολλὰκις τῷ εἶχε γράψῃ εἰς τὸ Λύκειον, ὃ δὲ Τιάρκος συνεπέρανεν ὅτι ὁ διευθυντὴς εἶχε κατακρατήσῃ τὰς ἐπιστολάς ἐκείνας, φοβούμενος ἴσως μήπως ἤθελον ἐξάψῃ περισσώτερον τὴν ἀρκετὰ ἐξημένην φαντασίαν τοῦ μαθητοῦ.

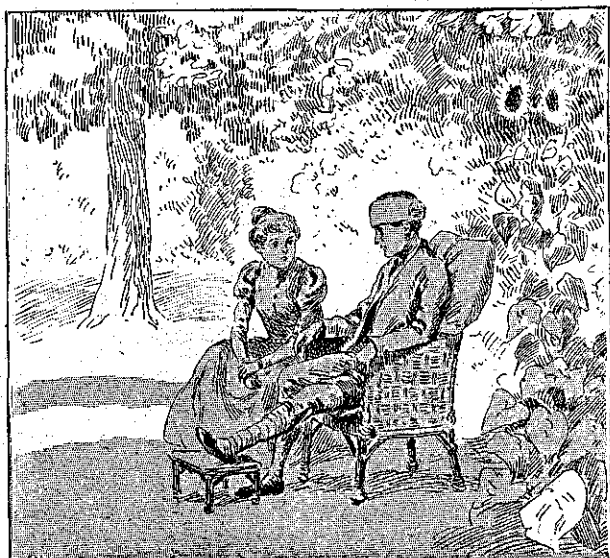
— Κ' ἐγὼ ἐνόμιζα πῶς με εἶχες ξεχάσῃ! ἔλεγεν ὁ Τιάρκος. Ὅταν ὅμως ἔμαθα ἀπὸ τὸν Παφ-Ποῦφ ὅτι ἦσαν καντινιέρα εἰς τὸ στρατό, δὲν ἐβάσταξα πιά καὶ τώσκασα... Τελος πάντων!... Νὰ τώρα ποῦ εἶμασθε πάλιν μαζὶ, καὶ σὲ λίγο θὰ ἔλθῃ ἐδῶ καὶ ὁ βασιλεὺς Βοδδγ καὶ θὰ με βοηθήσῃ νὰ καταταχθῶ εἰς τὸ στρατό... Θὰ ξαναγίνῃς καὶ σὺ καντινιέρα μετὰ τὴν κυρά-Σαμπώ, καὶ ἅμα γίνω λοχίας ἢ καὶ λοχαγός—ποῖος ξέρει!— θὰ παντρευθῶμε καὶ θὰ εἶμασθε εὐτυχημένοι.

Ἡμέρα κ' ἐβδομάδες παρήλθον οὕτω. Τὸ κεφάλι τοῦ Τιάρκου εἶχε κλεισθῆ τε-

λείως· δὲν ἔμνε παρά μίαν μεγάλην οὐλήν εἰς τὸ μέτωπον, ἡ ὁποία θὰ ἐταίριαζε καλὰ εἰς τὸ ἀρειμαίνον πρόσωπον ἐνὸς γενναίου στρατιώτου... Ὅσον διὰ τὸ ἀριστερόν του πόδι, αὐτὸ ἦτο δὺσεκαμπτον ἀκόμη καὶ ὀλίγον βραχύτερον ἀπὸ τὸ ἄλλο. Οἱ Βοημοὶ ἐβεβαίωσαν ὅτι θὰ ἐδιορθώνετο μετὰ τὸν καιρὸν, ἀλλὰ πρὸς τὸ παρὸν ὁ Τιάρκος ἐχώλαινε ὀλίγον καὶ ἐκουράζετο γρήγορα.

Τοῦτο ἀπῆλπιζε τὸν Τιάρκον. — Μὰ τότε λοιπὸν εἶμαι κουτσός! ἐφώναζε· δὲν θὰ μπόρῃσω νὰ γίνω στρατιώτης. Ὁ συνταγματάρχης Κορμάς καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ δὲν θὰ με θέλουν. Καὶ τί θὰ γίνω;

Ὅσα καὶ ἂν τῷ ἔλεγον διὰ νὰ τὸν παρηγορήσουν, ὁ φιλότιμος Τιάρκος ἐφοβείτο ὅτι θὰ ἔμνε πολὺ εἰς τὴν ὀάχιν τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς Ταβέρνας. Καὶ τὸν

«Τί ὠραίας, τί γλυκείας ἡμέρας ποῦ ἐπέρασεν ἐκεῖ, καθισμένος...» (Σελ. 264, στ. α')

ἐβεβαίωνε μὲν ὁ Παγκράτης, ὅτι ὁ βασιλεὺς Βοδδγ τῷ εἶχε στείλῃ χρήματα διὰ τὴν διατήρησιν τῶν παιδιῶν μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς του, ἀλλ' οὔτε τὸ ἀθῶον τοῦτο ψεῦδος δὲν ἴσχυσε νὰ καθησυχάσῃ τὸν δραπέτην τοῦ Λυκείου.

— Νὰ σοῦ ποῦ, εἶπε μίαν ἡμέραν πρὸς τὴν Ζινέτταν, ποῦ εἶχον ἐξέλθῃ μαζὶ διὰ νὰ ἐκτελέσουν παραγγελίας τοῦ Παγκράτη. Δὲν μποροῦ πιά νὰ ἐξακολουθήσω εἶσαι ἀεργός. Ἔγινε καλὰ καὶ θέλω πιά νὰ ἐργάζωμαι, διὰ νὰ βγάλω τὸ ψωμί μου. Ἀφοῦ δὲν μπορῶ νὰ γίνω στρατιώτης, πρέπει νὰ σκεφθῶ τίποτε ἄλλο.

— Μπα, ἀπεκρίθη ἡ Ζινέττα, γιατί νὰ χολοσκάνῃς, ἀφοῦ ὁ κύρ-Παγκράτης δὲ γυρεῖ αἴλλο καλλίτερο παρά νὰ μᾶς κρατήσῃ; Ἐπειτα τοῦ χρησιμεύουμε ἐγὼ βοηθὸς εἰς τὴν κουζίνα, ἐσὺ κάνεις θελήματα, βγάεις κρασί, κόβεις ξύλα, ἐπιτέλους πληρώνεις μετὰ τὸν κόπο σου τὸ ψωμί ποῦ τρώς.

Ὁ νεαρὸς βοημὸς ἐκίνησε σοβαρῶς τὴν κεφαλὴν.

— Ὅχι, εἶπεν, ὁ Βοδδγ μᾶς ἔλεγε πάντα, ὅτι ὁ ἀνδρας πρέπει νὰ ἐργάζεται καὶ νὰ συλλογίζεται τὸ μέλλον του. Κ' ἐγὼ εἶμαι ἀνδρας τώρα, ἀφοῦ εἶμαι δεκαῆξη χρονῶν, καὶ θέλω νὰ ἐργάζωμαι γιὰ μένα καὶ γιὰ σένα.

Ἐσιώπησεν ὀλίγον καὶ ἐξηκολούθησε περίλυπος:

— Μὰ γιατί δὲν ἔρχεται ὁ καλὸς μας βασιλεὺς Βοδδγ; Ὡ, ἂν ἦταν ἐδῶ αὐτός, ποῦ εἶνε τόσο δυνατὸς καὶ κάμνει ὅ,τι θέλῃ, γρήγορα θὰ μοῦ εὔρισκε μίαν ἐργασία, ποῦ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ μέλλον καὶ τῶν δύο μας.

Ἐπέστρεψαν σιωπηλοὶ εἰς τὴν Ταβέρναν. Ἦτο ἡ πρώτη φορά, ἀπὸ τῆς ἀναρρώσεώς του, ποῦ ὁ Τιάρκος ἐραίνετο μελαγχολικὸς καὶ σκεπτικὸς. Εἰς τὸ τραπέζι δὲν ἔφαγε σχεδὸν διόλου, καὶ μετὰ τὸ γεῦμα, δὲν ἠκούσθησαν παρά τὸ σύνθηες εἰς τὸν κήπον τὰ γέλια του καὶ τὰ τραγοῦδια του.

Ὁ ἀγαθὸς Παγκράτης ἀνήσυχσε, καὶ τὸ βράδυ, ὅταν ὁ Τιάρκος ἀνέβη εἰς τὸ δωμάτιόν του, ὁ ταβερνιάρχης ἔκραξε τὴν Ζινέτταν καὶ τὴν ἠρώτησε:

— Μὰ τί ἔχει σήμερα ὁ φίλος σου; Δὲν πιστεύω νὰ ξαναρρώσῃς!

— Ὅχι, ἀπεκρίθη ἡ νεαρὰ βοημὴ, ἡ ὁποία κατ' ἀρχὰς δὲν ἐφάνη διατεθειμένη νὰ ὁμιλήσῃ. Ἐπειτα ὅμως, ἐνδίδουσα εἰς τὰς ἐπιμόνους ἐρωτήσεις τοῦ Παγκράτη, τῆς συζύγου του καὶ τῶν παρόντων Βοημῶν, ἀπεφάσισε νὰ ὁμολογήσῃ τὸ αἴτιον τῆς μελαγχολίας τοῦ φίλου τῆς:

— Εἶνε γιατί κατάλαβε πῶς δὲ μπορεῖ νὰ γίνῃ στρατιώτης, φοβάται λοιπὸν μὴ σὰς δίνῃ βάρος καὶ θέλει νὰ εὕρῃ δουλειά.

— Τί καλὸ παιδί! ἀνέκραξεν ὁ Παγκράτης. Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς βοημοὺς, προσέθεσε:

— Ἐ, φίλοι μου! θυμᾶσθε τί ὑποσχέθηκαμε εἰς τὸ μακαρίτη βασιλεῖά μας;... Ἦλθε ἡ ὥρα νὰ τὸ κάμουμε. Τὸ παιδί εἶνε φιλότιμο καὶ ὑποφέρει. Ὡς νὰ τοῦ βροῦμε λοιπὸν καμιά δουλειά, πρέπει νὰ τοῦ δώσωμε λεπτὰ. Λοιπὸν, ἀδελφια, ἐμπρός! Τὸ χέρι εἰς τὴν τσέπη! καὶ γρήγορα! Νά, ἐγὼ δίδω τὸ τάλληρό μου!

Εἰκοσι περίπου βοημοὶ εὔρισκοντο τὴν ὥραν ἐκείνην εἰς τὴν Ταβέρναν, καὶ ὅλοι ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ ρίθουν τὸν ὀβολόν των εἰς τὸν δίσκον, τὸν ὁποῖον περιέφερεν ὁ Παγκράτης. Ἀπὸ τὰ βᾶθῃ τῶν διασκίων, τῶν καλτσῶν, τῶν βαλάντιων, τὰ νομίσματα ἐπέρασαν εἰς τὸν δίσκον. Καὶ μίαν γρηά, ἡ ὁποία δὲν εἶχε γρηά-

ματα, ἐβγαλεν ἀπὸ ταῦτιά της τοὺς μεγάλους χρυσοὺς κρίκους της.

Ἐἶχαν δώσῃ ὑπόσχεσιν εἰς τὸν βασιλέα των!

Ὅταν ἐτελείωσεν ὁ γῦρος καὶ ἐμπερήθη τὸ προῖον τοῦ ἐράνου, ὁ Παγκράτης ἀνέκραξε θριαμβευτικῶς:

— Ἐκατὸν πενήντα φράγκα!... Φθά- νουν καὶ παραφθάνουν γιὰ τὴν ὥρα!... Ἀὔριο θὰ τὰ δώσω τοῦ Τιάρκου.

Ἡ Ζινέττα ὅμως δὲν συνεμερίσθη τὴν γενικὴν χαρὰν καὶ πλησίασασα τὸν Παγκράτην, τῷ εἶπε δειλιῶς:

— Δὲν ξέρω ἂν ὁ Τιάρκος θὰ δεχθῇ

αὐτὰ τὰ λεπτὰ· εἶνε ὑπερήφανος καὶ δὲν θέλει ἐλεημοσύνη.

— Ἐννοία σου, ἀπεκρίθη γελῶν ὁ Παγκράτης, κ' ἐγὼ ξέρω. Μὰ τὸν τρόπο ποῦ θὰ τοῦ τὰ δώσω, νὰ ἰδῆς ὅτι θὰ τὰ δεχθῇ καὶ θὰ τὰ παραδεχθῇ.

— Τότε ἀλλάξει, εἶπεν ἡ Ζινέττα.

Καὶ ἔστειλε μετὰ τὰ ἄλλα τῶν ὠραίων τῆς δακτύλων χαριτωμένα φιλήματα πρὸς τοὺς περιχαρεὶς διὰ τὴν καλὴν των πράξιν Βοημοὺς.

— Σὰς εὐχαριστῶ ἐκ μέρους του! εἶπε.

— Σὰς εὐχαριστῶ ἐκ μέρους τοῦ Βασιλεὺς Βοδδγ! ἀνέκραξεν ὁ Παγκράτης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Η ΓΙΑΜΑΞΑ

— Τιάρκο! ἓνα γράμμα γιὰ σένα!
— Γιὰ μένα;
— Μὰ ναι, σοῦ λέγω. Γιὰ σένα. Ἐπρὸς τὸν κύριον Τιάρκον. Νά το!

Ὁ μικρὸς Βοημὸς, ὁ ὁποῖος κατέβαινε ἀπὸ τὸ δωμάτιόν του, ἐπήρε μ' ἐκπληξιν τὸν μεγάλον καὶ βαρὺν φακέλλον, τὸν ὁποῖον, μετὰ τὴν μεγαλητέραν ἀδιαφορίαν τοῦ κόσμου, τῷ ἔστεινε ὁ Παγκράτης.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

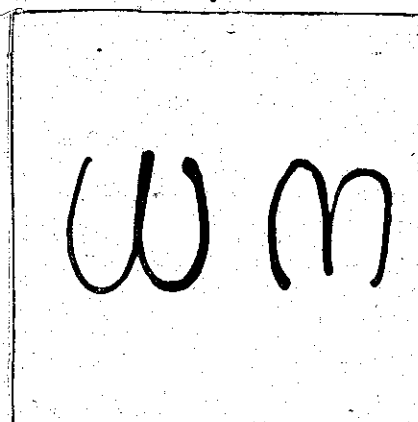
Ζωντανὸς καὶ Πεθαμένος

Τὸ ἄνω ἡμισυ αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἀποτελεῖται ἀπὸ μίαν εἰκόνα τοῦ διασημοῦ ἰσπανοῦ ζωγράφου Βελάσκουεζ, τὸ δὲ ἄλλο ἡμισυ ἀπὸ ἓνα κύριον, ὁ ὁποῖος στέκεται ὀπίσω ἀπὸ τὴν

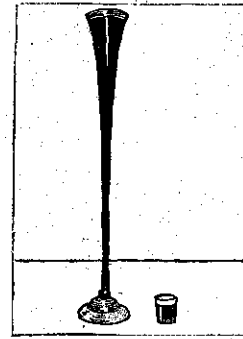
εἰκόνα. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ἀρετὰ περὶεργον, διότι τὸ ἡμισυ τοῦ εἰκονιζομένου προσώπου εἶνε ἄψυχον, τὸ δὲ ἄλλο ἡμισυ ἐλάζονταν. Εἶνε ἀπὸ φωτογραφίαν, ἠλθθεῖσαν κατόπιν μικρᾶς προσπα- ρασκευῆς, εἰς μίαν ἰδιωτικὴν Πινακοθή- κην.

Παίγνιον

Τὸ παίγνιον αὐτὸ δὲν εἶνε τόσο εὐκόλον ὅσον θὰ σὰς φανῇ. Πρόκειται νὰ χαραχθοῦν τὰ δύο αὐτὰ σχήματα, ἐπάνω εἰς γῶμα ἢ εἰς ἄμμος, τὸ ἐν μετὰ τὸν δείκνῃ τῆς δεξιᾶς χειρὸς, τὸ ἄλλο μετὰ τὸν δείκνῃ τῆς ἀριστερᾶς, καὶ συγχρόνως. Δοκιμάσατε καὶ θὰ ἰδῆτε.

Τὸ μεγαλύτερο ποτήρι

Τὸ ποτήρι αὐτό, τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς ἓνα κτηματίαν τοῦ Shreswburg, εἶνε τὸ μεγαλύτερο τοῦ κόσμου. Εἶνε κρυστάλλινον καὶ ἔχει ὕψος 1 μέτρον καὶ 50 ἑκατοστῶν! Εἰ- μporaίτε νὰ κρι- νετε περὶ τοῦ ἀναστήματός του, παρα- βάλλοντες αὐτὸ πρὸς τὸ πλησίον του εἰ- κονιζόμενον σύνθηες ποτήρι.

Φρικώδες προσωπεῖον

Οἱ ἰθαγενεῖς τῆς Νέας-Γουινέας, καθὼς καὶ ἄλλοι ἀγριάνθρωποι, συνειθίζου ν, τὰς ἡμέρας τῶν μεγάλων ἐορτῶν, νὰ στολίζωνται

μετὰ προσωπεῖα. Τὰ φοροῦν πρόπάντων οἱ πολεμισταί, διὰ νὰ φαίνωνται φοβερότεροι. Ἐν τῶν ἀγρίων τούτων προσω- πείων παριστᾶ ἡ εἰκόνα. Εἶνε ξύλινον, σκαλισμένον, καὶ... τόσο ἀσχημον, ὥστε προξενεῖ φρικὴν.

Πρόβλημα

1910
1910
1910
1910

Εἴμεθα εἰς τὸ ἔτος 1910. Τὸ γρά- φουμεν τετράκις. Ἐὰν προσθέσωμεν ὀρι-

ζωντίως τοὺς ἀριθμοὺς τοὺς ἀποσπελόν- τας τὸ ἔτος μας, εὔρισκόμεν 11. Πρό- κεται νὰ τοποθετηθοῦν οὕτω πῶς τὰ ψηφία εἰς αὐτὸν τὸν πίνακα, ὥστε καὶ ὀριζοντίως καὶ καθέτως, παντοῦ, τὸ ἀ- θροίσμα νὰ εἶνε 11.

Ἀλλοίως: Κάθε συνδρομητὴς, ἀγοραστὴς ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἰμπορεῖ νὰ στείλῃ τὴν λύσιν τοῦ ἄνω Προ- βλήματός εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Εὐρι- πίδου), συνοδεύων τὴν ἀποστολὴν του μετὰ μίαν δεκάραν ἢ μετὰ ἓνα δεκάλεπτον γραμ- ματόσημον. Τὰ ὀνόματα ὄλων τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθοῦν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσοῦ τοῦ ὁποῖον θάποτελεσθῇ ἀπὸ τὰ δεκάλεπτα, θὰ ἐγγράψωμεν καὶ πάλιν διὰ κλήρου μερικὸς λύτας ὡς συνδρομητῆς τῆς Διαπλάσεως δω- ρεῖον, τὸν πρῶτον κληρωθῆσόμενον δι' ἐν ἔ- τος, τοὺς δὲ λοιποὺς δι' ἐξαμηνίαν ἢ τριμη- νίαν. (Ἐὰν κληρωθῇ συνδρομητὴς, ἡ συνδρο- μὴ του θὰ παραταθῇ).

Λύσις τοῦ Προβλήματος τοῦ 30οῦ φυλλαδίου.

5	15		7	11
9	4		3	12
			17	
10	1		2	14
6	16		8	9

Οὕτω θὰ τοποθετηθοῦν οἱ δοθέντες ἀριθμοὶ διὰ νὰ ἔχωμεν εἰς ἕκαστον τῶν τεσσάρων τετραγώνων ἀθροίσμα 33, καὶ εἰς τὴν μίαν διάμεσον 37.

Οἱ ἀλλασσοντες κατοικίαν Συνδρομηταί, παραναλοῦνται, διὰ νὰ μὴ παραπίπῃ τὸ φύλλον των, νὰ δηλώ- νουν ἀμέσως τὴν νέαν των διεύθυνσιν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας, ἀποστέλλοντες καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταμίας. Ἄλλως δὲν εὐθυμῶμεθα διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ φύλλου.

Σελίς ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΤΙ ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ!

Εξω σιγοβρέχει. Και ενώ, ακκουμπι-
σμένη εις τὸ παραθύρον μου, παρακο-
λουθῶ τὴν λεπτὴ βροχὴ, ἕνας γέρος ἐ-
παίτης ἐρχόμενος ἀπὸ τοῦ βάθου τοῦ με-
γάλου δρόμου, μοῦ κινεῖ τὴν προσοχή.

Ὡ! πόσον καιρὸν εἶχα νὰ Σὲ ἴδω,
πολεμικὴ τῆς πατρίδος μας σημαία!
Νὰ ἤμπορούσα νὰ ἔλθω κοντὰ Σου,
γλυκερά μου σημαία! νὰ Σὲ φιλήσω μ'

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Τώρα λοιπὸν ἀνάπαυσις καὶ κάτω τὰ βιβλία.
Ἐκλείσει πλέον τὸ καλὸν καὶ ἀγαπητὸν
[σχολεῖον.

ΤΟ ΛΕΛΕΚΙ

Ὁ μικρότερος ἀδελφός μου, ἕνα παι-
δάκι ὅκτω χρόνων, ἤρθε προχθές στὸ
σχολεῖο μου ἄξαφνα καὶ δὲ μπορούσε νὰ
μοῦ μιλῆσῃ ἀπὸ τὰ κλάματα καὶ τὸ πα-
ράκονο του, γιὰ τὸ ἔδειρε ὁ δασκαλός

πᾶς τὰ πούλιὰ δὲν ξέρεις; εἶνε χρεσι-
ζούμενα τὰ λελέκια, τρώγον φεῖδιὰ καὶ
τόσα βλαβερὰ ζῶα. Τί κακὸ σοῦ ἔκανε
τὸ λελέκι νὰ τὸ πολεμάς; μὴνα τρώγε-
ται; τί θὰ τὸ ἔκανες ἂν τὸ ἀκότωνες;
Πές μου... Πές μου ντέ!

Ὁ εὐγνώμων πελαργὸς εὐρὼν ἐν
ἐρήμῳ τόπῳ ἐν τῷ ὀπιῳ ἔρρισκε τὸν ἀδά-
μαντα.

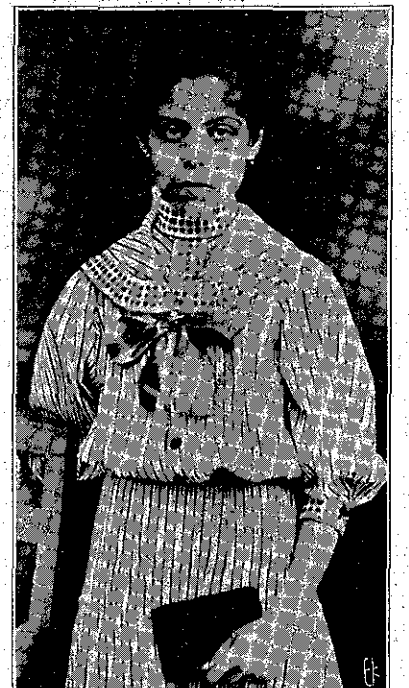
ΟΙ ΚΑΚΟΙ ΟΙΩΝΟΙ

Εἷς ἄνθρωπος ἐνδακρυς ἤλθε πρὸς τὸν
Κάτωνα, τὸν θεωρούμενον ὡς τὸν σο-
φώτερον ἄνδρα τῆς Ῥωμαϊκῆς δημοκρα-
τίας καὶ τῷ εἶπεν ὅτι ἐτρόμαξεν ἐξ ἐνός
συμβάντος, τὸ ὁποῖον ἐθεώρησεν ὡς κα-
κὸν οἰωνόν.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ διδάσκαλος: — Πρόσεξε, Τοτό. Ἐγώ
πέντε μῆλα σὴ μιά τσέπη μου καὶ ὀκτώ στήν
ἄλλη. Πόσα ἔχω τὸ ὄλον;

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ Ν. ΝΤΑΜΝΤΟΥΜΗ
Ἐν Κυθωνίαις
Βραβεύθησα εἰς τὸν 117ον Διαγωνισμὸν πρὸς
Σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΤΩΡΑ μάλιστα, φίλε Π. Σαματάκη. Ἄ-
φοῦ μὲ βεβαιώσης ὅτι τὰ ποιήματα εἶνε δικά
σου, θὰ τὰ δημοσιεύσω. Καὶ εἶδε νὰ μὴν ἀπο-
δειχθῇ ποτὲ ὅτι τὰντέγραψες. Τὸ ψευδώνυμόν
σου ἐνεκρίθη.

Οἱ βασιλεῖς εἶνε σπάνιοι». — Ἀνέκδοτον Μ.
Φρειδερίκου. — Ἀπὸ τὸν βίον μου. —
Ἄλλα ἄνευκα καὶ ἄλλα ἀκατάλληλα διὰ τὴν
Διαπλάσιν.

ΕΡΑΝΟΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ

Ἐπιτάσις τοῦ Ἐγγόνου Ἀυτοκράτορος Ἰδε
Ἀλληλογραφίαν 21ου φύλλου.
Θ' ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ
Ἐπιτάσις τοῦ Η' Δελτ. δρ. 7, 75.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ἐπιτάσις τοῦ Ἐγγόνου Ἀυτοκράτορος Ἰδε
Ἀλληλογραφίαν 21ου φύλλου.
Ἐπιτάσις τοῦ Η' Δελτ. δρ. 7, 75.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Ἐπιτάσις τοῦ Ἐγγόνου Ἀυτοκράτορος Ἰδε
Ἀλληλογραφίαν 21ου φύλλου.
Ἐπιτάσις τοῦ Η' Δελτ. δρ. 7, 75.

μα· ναί, τὸ β' μέρος τοῦ «Τιάρκου» εἶνε ὠραιότερον ἀπὸ τὸ πρῶτον, καὶ ἀκόμη ὠραιότερον εἶνε τὸ γ'·) **Κύματος Πόντου** (δὲν παύεται ὅσα λύσεις, τόσα νὰ στέλλῃς) **Ἀγγελιαφόρον Ἐρημῆν** (Ἑλλάδα· εὐχαριστίαι) **Ρήγαν Φερραίων** (ἀπὸ ζήτη; ἢ ἐδῶ, ἄλλο τίποτε...) **Φαίδρον Ἀδάμαντα** (ἀδῶς τυπογραφικόν· νὰ εἶσαι εὐχαριστήμενός σου δὲν βλέπεις καὶ περισσότερα· γιατί, νὰ λέμε τὴν ἀλήθεια, τὸ γράφημά σου δὲν εἶνε καὶ μαργαριτάρι!) **Ἰωάννην Γ. Πορτ.** (ἔστειλα ἐκ νέου·) **Περικλῆν Κ. Π.** (σὲ παραπέμπω εἰς τὸν Ὁδηγόν τοῦ Συνδρουήτου, φυλλ. 1-2) **Μαριάνου Δουλουδάκη** (σοῦ εὐχομαι πᾶσαν ἐπιτυχίαν· εὐχαριστίαι διὰ τὸ ἔσπαθμά σου) **Φίλημα τοῦ Κύματος** (ἔστειλα ἐκ νέου τὸ 30όν) **Γεώργιον Ν. Π.** (δὲν ἔχω τέτοιον βιβλίον· εἰμπορεῖς ὅμως νὰ τὸ κάμῃς μόνος σου) **Πάντασι ἑμπρός** (σὲ συγγαίρω, καὶ εἰς ἀνώτερα) **Παμβώτιδα** (καλῶς νὰ ἔλθῃς· μετὰ μὲν γὰρ ἔχῃς πρὸς γνῶσιν καὶ προσωπικῶς) **Μυροβόλον Ἰεάν** (βραβεῖον ἔστειλα· φωτογραφία ἐλήφθη) **Ὁρχολέσκον Ἀχιθίδαν** (λοῖπόν καὶ ἐγὼ δικά σου· θὰ τὴν κάμω) **Ὀνειροπόλον τῆς Δόξης**, κτλ.

Εἰς ὄσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 6 Ἰουλίου, θάπαντήσω εἰς τὸ πρόσεξές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκαί: ἔξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 27 Ἰουλίου· ἐκ τῶν Ἐπαρχικῶν μέχρι τῆς 3 Ἀυγούστου· ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 21 Ἀυγούστου.

Ἡ ὥρα τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δύνῃ νὰ γράψωι τὰς λύσεις τῶν αἱ διαγωνιζόμενοι παύεται ἐν τῷ Πραγμαί μας εἰς φανήλους, ὃν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τμήματα φρ. 1.]

322. Δεξιγράφος

Ζῶν, σύνδεσμον καὶ ζῆλον
Ἐυφλεκτον ἐν ἐνώσει,
Βασιλεῖα ἀνδρειωμένον
Ἦρωα θὰ φανερώσει.

323. Στοιχειογράφος

Ἐμῆι ὄσος κ' ἐπαρχία
Ὡς αὐτόνομος γνωστή,
Ἐμῆι ὄσων ποῦ ἐδόθη
Σ' ἐνα ἀθάνατο Παιδί.
Ἄν προσθέσῃς ὅμως κ' ἄλλο
Σύμφωνο στὴν κεφαλή,
Τότε θὰ με ἰδῆς νὰ καίω
Σχεδὸν δίχως διακοπή.

324. Μεταγραμματισμός

Βγάλε μου τὸ γράμμα ρῶ
Βάλε μου τὸ γράμμα φι,
Καὶ εὐθὺς τὸ ναυτικό,
Ὡ τὸν κάμῃς διασπότη.

325. Ἀναγραμματισμός

Μιά νῆσον τοῦ Αἰγαίου
Ἄν ἀναγραμματίσῃς
(Ὅτι σὲ σὲν κινῆσαι
Ὡτὰ βεβαίων' ἡ λύσις.

326. Ρόμβος

Εἰς τὴν θάλασσαν θὰ εὗρῃς πρῶτόν μου καὶ [τελευταῖον
Πατριάρχης γνωστός· τᾶλλον ἐκ τῆς Παλαιᾶς [Γραφῆς,
Εἰς τῶν δώδεκ' Ἀποστόλων εἶνε, λῦτα, τὸ [μεσαῖον
Καὶ τὸν Ρόμβον με ὠραίαν ὠραν ἔτους συμ- [πληροῖς.

327. Γωνία μετὰ Πυραμίδος
+ + + + + = Χώρα τ. Ἀμερικῆς.
+ + + + + = Ποταμοὶ τ. Ἑυρώπ.
+ + + + + = Βασιλεῖς Περσῶν.
+ + + + + = Ἀρχαία χώρα.
+ + + + + = Νῆσος ἑλληνική.
+ + + + + = Ἑλλην ποιητής.
+ + + + + = Πόλις τῆς Ἀυδίας.

Ἡ κἀθετος τῆς Πυραμίδος εἶνε τροφή, κατὰ σειράν δὲ ἐκ τῆς βάσεως ἀναγιγνώσκονται: ἀρχαῖον πλοῖον, ἐπιθετον, εὐφλεκτον ζῆλον, σύμφωνον.

328-332. Μαγικὸν Γράμμα

Τῆ ἀνταλλαγῆ ἐνός γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, δι' ἐνός ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἀνευ ἀναγραμματισμοῦ ἄλλαι τόσαι λέξεις:
αἶνος, αἰμός, βῆδος, Δέσφος, χώρα.
333. Διπλῆ Ἀκροστιχίς
Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν κατὰ σειράν ἔντομον, τὰ δὲ τρίτα γράμματα νῆσον τῆς Ἑλλάδος:
1, Ἀρχαῖος φιλόσοφος· 2, Δένδρον ὄπωροφόρον· 3, Πόλις τῆς Ἑλλάδος· 4, Ὄρα τοῦ ἔτους· 5, Ἐπίγραμμα χρόνου· 6, Μυθικός ἦρωας.

334. Ἑλληνοκύριον

η - ωα - οαα - ε - εει - αι - οαα - αιει

335. Γρίφος

Μ ἰα ἰα ἰα ἰον ἰον
Θ Μ τὴν ἰα ὄδς ἰα νιού ἰον πλ' ἰον
ἰα ἰα ἰα ἰον ἰον
ἰα ἰα ἰα ἰον ἰον

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 23

228. Αἰθιοπία (ἔθνη, ὅποια). — 229. Πήγασος (Πι, γὰ, σός). — 230. Γύθειον, θεῖον. — 232. Ἀξίος, Ἀξίος.

231. Α Μ Ι 233. Α
Σ Α Ο ΑΡΑ
Π Ρ Κ Α Ι Α Ι Α
Σ Α Λ Α Μ Ι Σ Α Ρ Α Χ Θ Ο Σ
Σ Θ Σ Α Ι Θ Η Ρ
Τ Ω Ι Α Ο Ρ
Η Ν Α Σ

234-236. 1, Δέον (ΝΩΕ λέγεται) 2, Λαγώς (δὲς ΣΩ Γ' ΑΛΑ) 3, Γαλή (μῆΛΑ Γίνονται). — 237. ΚΕΦΑΛΗ (1, ράΚος· 2, ἡμερα· 3, ρομφαία· 4, πήγασος· 5, Σόλων· 6, εἰδῆσις. — 238. Οὐδεὶς ἐλεύθερος ἑαυτοῦ μὴ κρατῶν. — 239. Μόνα αἱ κτήσεις τῆς ἀρετῆς βέβαιαι εἰσι (Μὼν-ε ἐκ τ' εἰς εἰς-τ' εἰς ἀρ-ετ-εἰς βε-ε εἰς η).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Α ναχωροῦσα δι' Ἀθήνας ἀποχαιρετῶ Διαπλασιακὴν κίνησιν Ἰωαννίνων. — Παμβώτις. (Γ', 118)

Πειρατεῖς, τὴν ψῆφον σας στὴν **Κυριατίζουσαν Κωνσταντινον**. — Λαίρηντὴ Σταυροφόρα, Κωνσταντινον Λάβαρον, Ζήτω ἡ Ἐλευθερία κτλ. (Γ', 119)

Ἄηλὼ Λαδογαίω καὶ Μάρκω Μπότσαρη ὅτι γνωρίζω τὰ ὀνόματά των. Χαίρετέ νωστί ἐμφανισθὲν ἀπὸ στηλῶν Διαπλάσεως Ἀνδρειωμένο Σοῦλι. — Γυμνάσιον Ἰωαννίνων. (Γ', 120)

ΕΒΔΟΜΑΘΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ 30 ΦΥΛΛΟΥ

[Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 265]

ΑΘΗΝΩΝ· Σοφία Ἀναστάσιου, Μ. Θ. Πλατανόπουλος, Ἀθ. Μάτεσις, Καλλιόπη Καλλιμάχου, Δημ. Α. Πενάλης, Ν. Σ. Ἀποστολάκης, Μητροκλῆ Στοιχῆ, Γ. Α. Καλλιματῆς (29), Ἐλενη Γ. Ζηρῆ, Δημ. Π. Κουμαροπούλου.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ· Γ. Κ. Οικονομοῦ, Γ. Α. Καλλιμάχου, Ἐμμ. Α. Τουλῆς (29), Θ. Α. Δούνας (29), Σπ. Αν. Ἀντωνιάδης, Ν. Α. Παπακίτσας, Ἐφθουσιώδης Νεανίας, Χ. Α. Παντιοῖδης.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΝΑΡΟΥ· Ν. Ραπτάκης, Κ. Καρδῆς, ΒΟΛΟΥ· Ταῖα Ἰσιόνα, Κούλα Ἰσιόνα, Παν. Παράσκειος.
ΔΗΜΗΤΡΑΝΗΣ· Εὐθ. Αθ. Καζάκος, ΖΑΚΥΝΘΟΥ· Α. Α. Μαριζιώτης (29), Ν. Α. Χωροφῆς.
ΚΑΛΑΜΟΝ· Π. Γ. Λαγώνας, ΚΑΡΑΪΤΣΗΣ· Α. Κουτσῆς, ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ· Ν. Θ. Αἰφῆς, ΚΕΡΚΥΡΑΣ· Σπ. Γ. Καρδῆς (29), ΚΟΡΙΝΘΟΥ· Μιχ. Α. Τριάντας, ΔΑΡΙΣΣΗΣ· Φίλετος Ἡμεροῦ, ΜΠΑΜΠΙΝΗΣ· Ἰωάν. Γ. Ποσιτοῦλης, ΜΥΛΩΝ· Α. Α. Περικονάκης, ΝΑΥΠΑΛΙΟΥ· Κλ. Γ. Κοτοπούλης, Ἄννα Μ. Χαδογιάννη.
ΝΕΩΝ ΦΑΡΩΝ· Δημ. Σαβίη, ΠΥΡΓΟΥ· Ἐλενη Χ. Νικολητοπούλου, ΣΠΑΡΤΗΣ· Ὑπερήφανο Γίανσι, Ηλ. Κυρούσης, Ἰωάν. Φιλιπποπούλου, ΣΠΕΡΚΕΙΑΔΟΣ· Χ. Α. Χριστοφόρου, ΣΥΡΟΥ· Κ. Π. Ἀναγνωστοπούλου, ΧΑΛΚΙΔΟΣ· Νικ. Ε. Μελισσιώδης (29), Θ. Α. Θεοχάρης, **ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ**

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ· Γ. Ν. Πασιόγιαννου, ΑΔΕΣΑΝΔΡΕΙΑΣ· Ἀθ. Βενιζέλης, Γ. Μοάτσος, ΑΔΕΣΑΜΑΡΟΒΕΚ (Ρωσσίας)· Δημ. Ρίζου, ΑΔΑΝΝΙΝΟΥ· Α. Σ. Σαλαμάχου, Ὁλγα Γ. Βράσκου (29), Κ. Μ. Κιούνης, Παρβῶτις (28), ΚΑΙΣΕΡΟΥ· Μενι. Ρούλης, ΚΑΦ-ΕΛ-ΣΑΡΙΑΤ· Χρ. Φαλιόγλου, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ· Ἀλεξάνδρα Π. Μισροῦρη (29, 30), Μαρία Μπάλλα, Σταυ. Α. Ἀναστασιώδης, ΟΔΗΣΣΟΥ· Μαρία Κλοῦβα, ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ· Σταθῶς Λοῦκας, ΠΥΡΓΟΥ (Βουλγατίας)· Ὁλγα Κιτασοῦχη (29-30), ΡΕΘΥΜΝΟΥ· Α. Μισοῦλης, Φιλετίθρον Πενίμα, ΣΑΜΟΥ· Ν. Ζ. Πουκαρίνης (29-30), Α. Σ. Πουκαρίνης (29-30), ΣΙΤΕΙΑΣ (Κρήτης)· Εἰρήνη Εμ. Ἀγγελῆ (29), ΣΑΡΑΝΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΩΝ· Ἐλίσα Ταντιοῦ (29), Α. Α. Κάζης, ΣΜΥΡΝΗΣ· Ν. Παντελίδης, ΧΑΝΙΩΝ· Ἰωάν. Π. Κρομμύδας (29), ΧΙΟΥ· Π. Λεοντιδης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν ἐδοθέντων ὁρῶν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτίθησαν εἰς τὴν Κληροῖδα καὶ ἐληφοθήσαν κατὰ σειράν οἱ ἔξῃς δύο· **Κ. ΚΑΡΥΔΗΣ** ἐν Ἀδῶν, **Ν. Α. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΑΣ** μαθητῆς Γυμνασίου ὁδῶς Κωνσταντινου 133 ἐν Πειραιεὶ καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἐν γράφῃ δι' ἔξ μηνῶν, ὁ δὲ ἄλλος διὰ μίαν τριμηνίαν. Πλεονάζον λεπτὰ 60 διὰ τὸν προσεχῆ διαγωνισμόν. Οἱ ἀποστείλοντες ἀνευ δεκαλέπτον τὴν λύσιν δὲν ἀναφέρονται, οὔτε οἱ ἀποστείλοντες πεντάλεπτον ἀνευ δεκαλέπτον. (Ἰαμματόσημον 10 παρὰς ἰσοδυναμεί με 5 λεπτὰ ὅτε διὰ 10 λεπτὰ χρειάζεται γραμματόσημον 20 παρὰς).

ΔΑΡΥΓΓΟ-ΩΤΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
ΜΙΧ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Πλατεία Ὀμονοίας
Ὁδὸς Δώρου 8α
Ὁραὶ ἐπισκέψων 10-12 καὶ 3-5

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ
Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητοῦ τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ'ἔξοχον παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπερβαίον καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ	ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐσωτερικῶς: Ετήσια... δρ. 8,— Ἐξάμηνος... > 4,50 Ἐτήμιμος... > 2,50	Ἐξωτερικῶς: Ἐτήσια φρ. χρ. 10,— Ἐξάμηνος > 5,50 Ἐτήμιμος > 3,—	Ἐσωτερικῶς λπ. 20. Ἐξωτερικῶς φρ. χρ. 0,20 Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λπ. 25 (φρ. 0,25).
ΙΔΡΥΘΗ Τ.Ω. 1879		ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ		Ὁδὸς Ἐυφροσύνης δρ. 38, παρὰ τὸ Βασιλειον
Περίοδος Β'—Τόμος 17ος		Ἐν Ἀθήναις, 17 Ἰουλίου 1910
		Ἔτος 32ον.—Ἀριθ. 33

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ

ΠΑΙΔΙΚΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ

Κυττάξατε τὴν ὠραίαν αὐτὴν εἰκόνα. Τί νὰ εἶνε τὸ ἱπτάμενον ἐκεῖνο πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον παρακολουθοῦν μετὰ τῶσον ἐνδιαφέρον παιδιὰ καὶ μεγάλοι; Εἶνε προφανῶς ἀεροπλάνον, ἀλλὰ... χωρὶς ἀεροναύτην. Τὸ διευθύνον ἀπλῶς ὁ ἄνεμος καὶ ὁ μηχανισμὸς τοῦ. Δὲν ἔχει οὔτε γέφυραν, οὔτε βαγόνια καὶ κρεμασμένον, οὔτε ἐπιβάτας... Εἶνε ἀεροπλάνον - παιγνίδι, ἀεροπλάνον διὰ παιδιὰ!..

Συγχρόνως, βλέπετε, μετὰ ληθινὰ ἀεροπλάνα τῶν μεγάλων, προοδεύουν, πολλαπλασιάζονται, τελειοποιοῦνται, θριαμβοῦν καὶ τὰ ἀεροπλάνα τῶν μικρῶν. Εἰς τὴν Γαλλίαν εἶνε πλέον τὸ παιγνίδι τῆς μέδας, καὶ εἰς πολλὰ λουτροπόλεις, εἰς πολλὰ ἀριστοκρατικὰ κέντρα, γίνονται ὀλονὲν ἐορταὶ μετὰ διαγωνισμοὺς παιδικῶν ἀεροπλάνων, οἱ ὁποῖοι κινοῦν πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τῶν μικρῶν καὶ τῶν μεγάλων.

Τὰ παιδικὰ ἀεροπλάνα κατασκευάζονται, ἐννοεῖται, κατὰ μίμησιν τῶν ἀληθινῶν. Ὑπάρχουν τὶ οἱ δι' ἀγόρια, τύποι διὰ κορίτσια, καὶ ἄλλοι τύποι μικροί. Κομψότατοι ὅλοι, τελειότατοι, δίδοντες θαυμάσια ἀποτελέσματα καὶ... ρεκόρ ἀνάλογα μετὰ τὰ ρεκόρ τῶν φημισμένων ἀεροπόρων.

Εἰς τοὺς ἀγῶνας, οἱ ὁποῖοι ἔγειναι τὸν παρελθόντα μῆνα εἰς τὸ Παρίσι, ἐνίκησε τὸ παιδικὸν μονοπλάνον Ἀντουανέττα, ἀνήκον εἰς κορίτσι. Ἡ διπλῆ εἰκόνα μας παριστᾷ ἀφ' ἐνός τὴν μεγαλοπρεπῆ του πτήσιν, ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ τὴν ἐπιτηδεῖαν τοῦ ἰδιοκτητήσαν, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸν τρόπον μετὰ ὁποῖον ἀφίεται ἐν μονοπλάνον. Δὲν ἀρκεῖ, βλέπετε, νὰ εἶνε

καλὸν τὸ μηχανήμα, — τὸ νικήσαν ἦτο κατὰ μίμησιν τοῦ μονοπλάνου Λατάμ, — ἀλλὰ πρέπει νὰ ζεύρη κανεὶς καὶ νὰ τὸ μεταχειρίζεται. Ὁ τρόπος τῆς ἀφέσεως ἐξασφαλίζει κυρίως τὴν νίκην. Τὰ περισσότερα μονοπλάνα, ἀνήκοντα εἰς ἀδέξια παιδιὰ, δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ὑψωθοῦν πολὺ, νὰ πετάξουν καλά, καὶ ἔπεισαν εὐθὺς μετὰ τὰς πρῶτας ἀποπειρας, πρὸς μεγάλην λύπην τῶν ἰδιοκτητῶν - συναγωνιστῶν. Ἡ Ἀντουανέττα ὅμως ἐπετάχθη μετὰ τὴν ἐπιτηδεύση, ὡστε ἐξηκολούθησε νὰναβαίη λοξοειδῶς, ἔπειτα, ὑψηλά, ἐκεῖ ποῦ τὴν βλέπετε,

διέγραψεν ἐπιχειρήτως μίαν μεγάλην καμπύλην καὶ δὲν κατέπεσε παρὰ ἀφοῦ κατέκτησεν οὕτω τὸ ρεκόρ καὶ τὴν νίκην. Ἡ νεαρὰ ἰδιοκτήτρια ἀνεσημήθη ζωηρῶς καὶ ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια τοῦ κομψοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος εἶχε παρακολουθήσει τοὺς ἀγῶνας. Καὶ τὴν στιγμὴν ἐκεῖνην ἦτο τῶσον εὐτυχῆς, τῶσον ὑπερήφανος, ὅσον καὶ ὁ Λατάμ ἢ ὁ Φερμαν, κατὰ τὴν στιγμὴν τῶν μεγάλων τῶν ἀεροπλάνων θριαμβῶν!

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου τὸ ὠραῖον παιγνίδι τῶν ἀεροπλάνων θὰ εἰσαχθῆ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὅτι καμμίαν ἡμέραν, εἰς τὸ Ζάππειον, ὅπου παίζουν συνήθως τὰ παιδιὰ τῶν Ἀθηνῶν, θὰ ἴδωμεν καμμίαν σινην, ὡς αὐτὴν ποῦ παριστᾶται ἡ σημερινὴ εἰκόνα.

Ο ΑΖΑΡΙΑΣ
ΑΛΗΘΕΙΑΙ
Ὁ κάμνον πάντοτε ὅ,τι τοῦ ἀρέσει, σπανίως κάμνει ὅ,τι πρέπει.
Ἡ ληρυσύνη μεταβάλλεται εἰς μέγα προτέρημα, ὅταν ἐφαρμόζεται εἰς τὰ ἀδικήματα ποῦ μὲς γίνονται.
Πρὶν περιφρονησῆς τὸν πλούσιον, μᾶθε νὰ περιφρονησῆς τὸν πλοῦτον.
Μὴ περιφρονησῆς ποτε τὸ ἔργον σου ὅσον ταπεινὸν καὶ ἄν εἶνε. Οἱ μεγάλοι ἐκ τοῦ μηδενὸς ἀνεδείχθησαν.
Ὅσα ξέρεται ὁ νοικοκύρης, δὲν τὰ ξέρεται ὁ κόσμος ὅλος.

Παιδικὰ μονοπλάνα